

havns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) har Ret i, at en Bestemmelse, som fandtes i Kommissionens Udkast, ikke er optaget i Lovforslaget, nemlig Bestemmelsen om, at Patent- og Forfatterrettigheder ogsaa kommer ind under Bestemmelserne om Køb paa Afbetaling.

Dernæst skal jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Sporon-Fiedler). Jeg lægger Hovedvægten paa det ærede Medlems sidste Udtalelse, nemlig at han haaber paa et for alle Parter tilfredsstillende Resultat. Hvis det ærede Medlem nemlig vil fastholde dette, bliver Resultatet, at vi faar Lovforslaget vedtaget uændret i dets Hovedbestemmelser, thi ellers vilde det ærede Medlem vælte hele det Forsøg, som nu gøres paa at faa en fælles skandinavisk Lovgivning paa dette Omraade. Det er netop et af de gode Resultater, vi gerne skulde naa ved dette Lovforslag.

Under sin Kritik af Lovforslagets § 7 udkastede det ærede Medlem det Spørgsmaal: Hvad er det væsentlige? Det væsentlige er et relativt Begreb. Pilatus spurgte en Gang: Hvad er Sandhed? Det er dog noget mere bestemt, det er dog noget absolut. (Modsigelse.) Jo, Sandheden er kun een, men det væsentlige er relativt. Der var en Gang en fynsk Rigsdagsmand, som ved et Vælgermøde kun holdt en ganske kort Tale og sagde: I kender mig jo, jeg er enig med mit Parti — jeg skal ikke nævne hvilket Parti — i det væsentlige. Saa var der en Skælm, der sagde til ham: Hør, det har Du sagt os saa tidt, men maa jeg spørge, hvad er det væsentlige? Men Rigsdagsmanden var slagfærdig, han stod op og sagde: Den ærede Forspørger spurgte: Hvad er det væsentlige? Dertil vil jeg sige, at det er det alt for vidtløftigt at komme ind paa ved denne Lejlighed.

Sporon-Fiedler: Saavel den højtærede Justitsminister som de ærede Medlemmer fra Stege (Jessen) og Gudme (Emil Petersen) har betegnet mine Bemærkninger som Kritik. Jeg vilde beklage, om man kun vilde betragte dem som Kritik. Mine Bemærkninger skyldes en virkelig følt Engstelse for, at man ikke fuldt ud vil pnaa det, man tilsigter ved Loven. Lovudkastet er, som gentagne Gange udtalt, arbejdet med en Skarpsindighed, som man ganske overordentlig sjældent ser. Det er jo ikke saa mærkværdigt, naar de neste Jurister i de 3 nordiske Lande

har udarbejdet det i Forening. Men fordi en Ting teoretisk set kan være uangribelig, kan det godt være, at man i det praktiske Liv — og jeg hører nu en Gang til et af Erhvervene — kan se forskellige Vanskeligheder, naar disse i og for sig gode Teorier skal føres ud i Praksis. Derfor vil jeg ønske, at man maa faa et andet Indtryk af mine Bemærkninger, end at de skulde være en almindelig Kritik, i hvert Fald skulde de nødigt blive betragtet som, hvad jeg vil kalde den gølge Kritik.

Til det ærede Medlem fra Stege (Jessen) skal jeg sige, at jeg ingenlunde har misforstaaet Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til Grænsen, men jeg har sagt, at samme Køber ikke skulde have Lov til Gang paa Gang at overtræde samme Kontrakt. Saa sagde det ærede Medlem, at det at vente med at købe en Ting, til man har Pengene, var en meget køn Teori, men det kan man nu en Gang ikke føre ud i Praksis. Jeg maa dog sige, at det er ikke ganske ukendt, at man køber imod kontant Betaling, og det er en meget god Forretning, thi som Landet ligger, faar man ved kontant Betaling en betydelig Rabat. Men naar det ærede Medlem sagde, at Salg paa Afbetaling ogsaa fandt Sted med Hensyn til faste Ejendomme, maa jeg sige, at han dog vistnok der drager en Sammenligning, som halter. Han tænker paa Prioritetsforholdene, at Prioriteter er amortisable, men det er ingenlunde altid Tilfældet; der gives ogsaa faste Laan, som ikke er amortisable.

Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) sagde, at jeg vilde have Lovforslagets Hovedbestemmelser ændret; det er ingenlunde Tilfældet. Princippet i Lovforslaget: at værne den svage imod den stærke, er ganske rigtigt. Men jeg har sagt, at der er enkelte Veje, der er paa-pegede i Lovforslaget, som kan bevirke, at man ikke naar det Maal, som man tilsigter, og at man netop ved forskellige Bestemmelser — man kan kalde dem Hovedbestemmelser eller mindre vigtige Bestemmelser, jeg kalder dem nu mindre vigtige Bestemmelser, fordi de ikke vedrører Princippet — kan bevirke, at man hemmer den Sag, man vil fremme, og vanskeliggør det for den svagere Part at opnaa det hos den stærke, som han ønsker, og som det i mange Tilfælde er nødvendigt for ham at opnaa.

Med Hensyn til mit Partis Medvirken til at føre Hovedbestemmelserne ud i